

Standpunt Educatieve master

Als studentenraden van de faculteiten Letteren en Wijsbegeerte, Politieke en Sociale Wetenschappen en Recht en Criminologie zijn we bekommerd om de plannen van Vlaams minister van onderwijs Hilde Crevits. De minister plant ijverig de hervorming van de lerarenopleiding. Haar doel? De lerarenopleiding inhoudelijk hervormen om de leerkrachten in spe sneller klaar te stomen voor de toekomst. De minister wil hiervoor de lerarenopleiding en de masteropleiding integreren tot een geheel. Zo hoeft een aspirant leerkracht niet eerst de normale masteropleiding af te werken alvorens de lerarenopleiding te starten maar krijgt deze in de educatieve master de didactische en domeinspecifieke vakken tegelijkertijd.

In het huidige systeem volgen bachelorstudenten die leraar op masterniveau willen worden een masteropleiding in hun richting en vervolgens een lerarenopleiding. In de masteropleiding met eenjarige master krijgt de student 60 studiepunten aan opleidingsspecifieke vakken, in de opleidingen met een tweejarige master komt dit neer op 120 studiepunten aan opleidingsspecifieke vakken. Daarna volgen 60 studiepunten aan vakken in de lerarenopleiding, die worden gebruikt om de didactische vaardigheden aan te leren die nodig zijn om kwalitatief les te geven. Om zowel de opleidingsspecifieke als de didactische vakken genoeg aan bod te laten komen, zou de educatieve master dus zeker nooit minder dan 120 studiepunten in het totaal mogen bevatten. Na de hervorming zullen echter sommige opleidingen een educatieve master van slechts 90 studiepunten krijgen.

Deze hervorming van 90 studiepunten zou van toepassing zijn in de faculteiten Letteren en Wijsbegeerte, Politieke en Sociale Wetenschappen, Economie en Bedrijfskunde en Recht en Criminologie. Bij de eerste drie faculteiten -die een eenjarige master hebben- komt dat neer op een studieduurverkorting van 30 studiepunten, bij de faculteit Recht en Criminologie zelfs een verkorting van 90 studiepunten. In de praktijk komt het dus vooral in deze vier faculteiten erg hard aan: de inhoudelijke component van de educatieve master wordt naar 30 studiepunten in totaal gereduceerd. Daarnaast is er onduidelijkheid over de invulling van deze studiepunten. Er is bovendien mogelijk sprake van een aanvullende 15 studiepunten die opgenomen kunnen worden in de bacheloropleidingen, waardoor ook de basisdoelstellingen van de bachelor worden beknot. De communicatie hierover was echter zeer verwarrend en onduidelijk.

Het doel van de minister en de Commissie Onderwijs is dat deze hervorming meer interactie garandeert tussen het pedagogische element en de vakinhoud van deze richtingen. Wij geloven echter niet dat men dit bereikt door 30 studiepunten of meer weg te nemen, of te snoeien in studiepunten die momenteel nog besteed worden aan de basisvorming van de student. De vorming als leerkracht en de vorming die de studenten in kwestie kennis verschaft over hun onderwerp zijn voor ons onlosmakelijk verbonden. De vorming tot leerkracht is pas volwaardig indien de leerkracht in kwestie ook kennis

heeft over zijn vak. Toekomstige leerkrachten van onze faculteiten hebben dus nood aan een volwaardige opleiding en dus een educatieve master van 120 studiepunten.

Noch de Universiteit Gent, noch haar studenten waren vragende partij voor masters die slechts 90 studiepunten tellen. Vasthouden aan deze beslissing voor sommige opleidingen lijkt dus in de eerste plaats een financiële besparing op onderwijs te zijn. Daarnaast gaat deze hervorming ook in tegen de adviezen van de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad). Die stelde namelijk dat educatieve masters van 120 studiepunten meer aangewezen zouden zijn om zowel vakinhoud als leraarschap voldoende aan bod te laten komen. Het onderscheid dat de minister maakt tussen opleidingen lijkt ook bijzonder artificieel te zijn. Op basis van de wetenschappelijke nood zou er bepaald worden welke educatieve masters 90 of 120 studiepunten krijgen. Maar wie bepaalt dat de opleidingen in kwestie niet wetenschappelijk genoeg zijn? De mensen uit deze opleidingen zijn geschoolde sociale wetenschappers, economen en maatschappijcritici. Deze disciplines mogen niet uitgehold worden.

Leerkrachten in de derde graad focussen zich voornamelijk op het onderrichten van hun vak. Maar daarnaast staan zij ook naast de leerlingen in deze cruciale fase van hun vorming. Door een grondige kennisbasis aan te leggen zorgt men ervoor dat de leerlingen een goede basis hebben om de vele indrukken en nieuwsberichten die zij te verwerken krijgen, te interpreteren. Stuk voor stuk dragen leerkrachten van deze vakken bij aan een maatschappijkritische houding waarvan het belang nooit mag onderschat worden. Net zoals de vorming van deze leerkrachten nooit mag worden onderschat, omdat leerkrachten via het onderwijs mee de toekomstige generaties vormen. Wij moedigen dus iedere reflectie van de minister over het verbeteren van de lerarenopleiding aan. In dit specifieke geval vrezen wij echter dat de introductie van educatieve masters van 90 studiepunten geen verbetering van de huidige situatie met zich mee zal brengen, integendeel.

Daarom ijveren wij voor voor een volwaardige educatieve master van 120 studiepunten voor alle opleidingen aan onze faculteiten.

StuArt, facultaire studentenraad van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte
StuRa, facultaire studentenraad van de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen
StuReC, facultaire studentenraad van de Faculteit Recht en Criminologie